

Universitätsbibliothek Paderborn

Asiaticae Historiae Societatis Iesv Pars ...

Libris Qvatvor Comprehensa: Vbi praeter res gestas à Patribus Societatis Iesv in conuersione Sinarum, Cocincinae, & Tunchini Regnorum nihil omittitur eorum, quae possunt liberali placere Lectorum curiositati

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1670

100. Sinis Christiani mors mirè pia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10757

omnes eam complectantur eique obdiant. Omni ergo cum reverentia obsecro, vt hoc meum votum fronte propitiâ videoas, quod tibi de mississimè nuncupo; his à me verbis scripto comprehensum, ut maiestati tuæ illud recitarem: sùs imperio familiæ Tamin, anno Vanc' Regis trigesimo, Lunæ octauæ die sexto. Huic Pauli Chirographo alijs fermè similia condebat, Christianâ in fide, vitâque constantiæ, monumenta & pignora; et si rebus ipsis testati pridem illam essent, multitudine idolorum etiam pretiosa, suis proiecta ex ædibus, & ignominiosè confracta: horum unus senex octogenarius, ad primam veri Dei lucem sibi à Patribus ostensi, mirifice alacer ad eos accurrit, & grandi numero idola (quorum erat doctissimus artifex) comminuenda iis dedit, cum singulorum absurdis fabulis igne ablendis. Fabij martyris ex baptismo nomen sibi optauit, cùmque mox præulit in Dei obsequiis ardorem, vt in iuuenum vires redisse videatur: laudabant Neophyti, leucam ab eo pedibus confici vt facto interesset; Patres consœcius eius atcanorum, animi robur ingens, & duris exercitum malis; quibus illum Deus cœlo præparabat, toto quā abiret triennio. Ex morbo iacens, & morti proximus, confessionis animum lustrauit, enixé à Patribus flagitans, vt se ad cumulum consolationis diuino viatico impertirent. Sed per medianam urbem tertio

100.
Sinis Chri-
stiani mors
mirè pia."

milliari cum pompa portari, non sinebant illa fidei nascentis initia, multò verò minus sine pompa, & veluti furtim, ne inde tanti sacramenti humilior sensus ingeneraretur Neophytis, ne domi quidem eius rem sacram facere, satis decorum censebant nonnulli, dumque ille lentius consulunt, & die Epiphaniorum, Christiani sacrum apud nos præstolantur. En tibi in astre, qui erat eius domuncula ianua, à quatuor baiulis in sacellum defertur, & voce, quantam potest edat moribundus. Date, inclamat, domini mei corpus; indignus sum qui ad me veniat, meum est illum requiri, poscere, suscipere; date domini mei corpus, quæ dum ingeminat, vehementer commouit Christianos. Adueniens Riccius, iussit suum in cubiculum lectumque componi, & arteriâ tentata vidit properè festinandum; sternit tapetis à scello viam, funeralia & odores addit, supplicantium serie Christianos præmittit, Sacerdotis ingressu cœlestis mysterium portantis, exhibitus Fabius, clatâ voce primum peccatorum veniam à Deo petit; post iis à quibus vexatus fuerat, veniam ex animo tribuit. Catechumenæ vxori, & filio inculcauit, ne baptismum in longum diffherent, cui fideliter vterque morem gessit. Refectus viatico bonus senex, & sancto linitus oleo, tantum virium resumpsit, vt reportari domum potuerit ubi paucos post dies, Deo plenus, & lætus, adstantibus nostris ad Deum transit, qui crebris eiusmodi voluptatibus animi, reficiebat nostrorum tædia & labores. Ilud perpetuum quod confessiones delictorum, etiam leuium, imo sola peccati specie terrentium, prosequit

101.
Confitemur
in signis do-
lor.

prosequebantur vi magna lachrimatum. Vnus h. ad dudum baptismum lustratus, procedens ad pedes Sacerdotis flagellum protulit, rogansque dure, & acriter eo verberari, uestes exuebat; negavit Pater moris esse paenitentes cædi a Sacerdotibus; multo minus penas confessioni praemittere. Postquam vero, inquit Riccius, audiui confitementem, miratus sum innocentiam hominis, qui peccato enormi teneri dixerat, cum solo innocentia amore scrupulolo, & metu peccati laboraret, quod multis mihi exciuit lachrimas, & nunc etiam crebè in mentem rediens, magnopere afficit. Augebat hanc Partium consolationem, nobile multorum ardentque studium, eiudem aliis procurandi boni, cuius facti compotes fuerant; horum è numero fuit Ignatius Tumi familiaris gentilis, summo Iuris Prætori propinquus; professione Magister scholæ quod manus Sinis Literatorum eit atque illustrium. Christi effigiem in suo Gymnasio venerabatur intimo affectu; depraedicabat illum discipulis tam felici ore, non modò ut omnes ad eum adorandum, verum & multos Christianissimum persuasos, ad Patres pertraheret amplius edocendos: eius tamen probæ ac piæ mentis fructus exiit von probus, cum suum quandam discipulum, baptismi ardenter desiderio propterea repulit, quodq; ingenio tardior ad percipienda Christiana non esset nisi honori tuturus, cum ne Sinenses quidem scientias caperet. Verum is aliquando è schola reuerens, tonante & minante celo; afflatus est fulmine tam vicino, ut humi deictus domum pro mortuo referretur, quo tempore vidit, quocumque tandem oculo viderit, Christum, inquam, vidit Seruatorem, suis Angelis cinctam, clementi se aspectu dignantem; & dicentem quod quidem nunc attinet, vitam ei dono: id visum Ignatio Magistro suo cum narrasset, intellexit Ignatius placere Deo ut is fieret Christianus, multoque certius, cum recitata super eo precatio dominica & Virginis matris salutatione de lecto sanus, exiliit, & eruditus a Patribus de opportunitis ad salutem, ritè ablatus est, & Michaëli dictus; secura est mater iuuenem, ad baptismum, pauloque post ad celum praeviuit, sacris mysteriis optimè procurata: fletit alteri minoris, mira è celo defensio aduersus potentem calumniatorem, & emptum iudicem qui iam eum homicidij, & latrociniij damnarat, pronuntiaturus conceptam sententiam, ubi capitalium Praeses eam confirmasset. Augebat grauiter Christianos infontis supplicium, & famæ suæ iactura communis Christi nomen & legem dedecoratura, & quantò sagacius inter se apud nos scrutabantur de innocentie liberando, tanto magis causam desperabant; sola in precibus ad Deum restabat eius fiducia; & vero Deus hanc ad suum tribunal vocatam absoluit. Dies aderat quo iudex nefarius, cum crudeli actore, oblatus erat sententiam peccidam Præsidis suffragio firmandam; cum Præsidi nondum exercepto: obiicitur somnium, alta que adeo haret mente ut visum potius censeretur. Putabat coram adesse Saluatorem quem ex effigie apud nos saepius inspecta pro-

Christ. à ca-
lum. & mor-
te liber. diui-
nitus.

I i 2